

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce
Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **Denní centrum Žirafa, z.s.**, IČO 269 90 075,
sídlem Gagarinova 506/20, Drahovice, 360 01 Karlovy Vary
zastoupen advokátem Mgr. Markem Vojáčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra pro místní rozvoj ze dne 22. 6. 2023,
č. j. MMR-44996/2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Napadeným rozhodnutím ministr pro místní rozvoj zamítl rozklad žalobce proti usnesení správního orgánu I. stupně č. j. MMR-22078/2023-26 ze dne 20. 3. 2023, kterým správní orgán I. stupně nevyhověl žádosti žalobce o navrácení v předešlý stav dle § 41 správního řádu.
2. Poté, kdy byl vydán první rozsudek zdejšího soudu v této věci, Nejvyšší správní soud jej rozsudkem ze dne 24. 6. 2025, č. j. 8 As 161/2024-51 zrušil, vrátil věc zdejšímu soudu k dalšímu řízení a uložil mu, aby přezkoumatelným způsobem vyjasnil, zda kontrola uskutečněná u žalobce měla povahu veřejnosprávní kontroly, popř. o jakou formu kontroly se jednalo. Mimoto zdejšímu soudu uložil, aby v odůvodnění explicitně uvedl, které závěry žalovaného vzal za své.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

3. Žalobce v podané žalobě namítá, že napadené rozhodnutí je nesprávné, nezákonné a nepřezkoumatelné, protože vychází z nesprávného posouzení rozhodné právní otázky a nesprávně vyhodnocuje zákonnost napadeného postupu žalovaného. Postupem žalovaného bylo dle názoru žalobce zasaženo do jeho práva vlastnit majetek (čl. 11 Listiny základních práv a svobod, dále jen „LZPS“), domáhat se svého práva u příslušného orgánu (čl. 36 LZPS) a práva na řádné projednání jeho věci (čl. 38 odst. 2 LZPS).
4. Žalobce spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v tom, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyhodnotil, zda byla správním orgánem před vydáním usnesení žalovaného splněna povinnost dle § 36 odst. 3 správního řádu, a v tom, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nezdůvodnil, proč podání (dopis) žalobce ze dne 1. 11. 2022 a podání ze dne 2. 12. 2022 zmíněné v napadeném rozhodnutí nebylo možné vyhodnotit jako námítky proti výsledku kontroly žádosti o platbu a nevyplacení dotace. Žalobce namítá, že odůvodnění napadeného rozhodnutí neodpovídá zákonným požadavkům dle § 68 odst. 3 ve spojení s § 93 a 152 odst. 5 správního řádu.
5. Nezákonnost napadeného rozhodnutí žalobce namítá z toho důvodu, že žalovaný řádně nedoručil výsledek kontroly žádosti o platbu. Při úkonech veřejnosprávní kontroly komunikoval se zmocněným zástupcem žalobce, který však nebyl k zastupování žalobce při těchto úkonech oprávněn, což bylo žalovanému známo. Výsledek kontroly žádosti o platbu a informaci o nevyplacení části dotace žalovaný oznámil zjevně nevhodným způsobem, v rozporu s § 14e odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „ZRP“); nepostupoval v souladu s Metodickým pokynem CHJ č. 14 „Metodika realizace opatření k vypořádání kontrolních zjištění: Aplikace ustanovení § 14e a § 14f rozpočtových pravidel“ vydaným Ministerstvem financí („Metodický pokyn MF“); neposoudil dopis žalobce ze dne 1. 11. 2022 a dopis žalobce ze dne 2. 12. 2022, jimiž žalobce vyjadřoval nesouhlas s nevyplacením části dotace a namítal

vady doručení výsledku kontroly žádosti o platbu, jako námitky ve smyslu § 14e odst. 2 ZRP.

6. Žalobce shrnuje, že žalovaný prostřednictvím Centra pro regionální rozvoj České republiky (dále jen „Centrum“) prováděl u žalobce veřejnosprávní kontrolu v podobě kontroly žádosti o platbu (dále také jen „ŽoP“). Pro úkony veřejnosprávní kontroly však žalobce nebyl zastoupen společností ABRI, s.r.o. Žalovaný byl tedy povinen výsledek kontroly žádosti o platbu oznámit přímo žalobci, nikoliv se spokojit s jeho doručením prostřednictvím informačního systému MS2014+.
7. Žalobce uzavírá, že žalovaný svým postupem zabránil tomu, aby se žalobce mohl včas seznámit s důvody pro nevyplacení části dotace, které spočívaly ve výsledcích veřejnosprávní kontroly žádosti o platbu. Žalobce tak nemohl proti oznámení o nevyplacení dotace podat odůvodněné námitky. Žalobce poukazuje na to, že dle tvrzení žalovaného se s obsahem depeše ze dne 26. 8. 2022 dle záznamu v informačním systému seznámila osoba jménem J. S. (sic). Toto jméno se však neshoduje se jménem osoby statutárního orgánu (předsedkyně) žalobce ani se jménem osoby oprávněné jednat za zástupce žalobce, společnost ABRI, uvedeným v plné moci, kterou žalobce žalovanému předložil (Bc. J. V.).
8. Žalobce dále vysvětluje, že samotná depeše neobsahovala žádnou přílohu, a tak nebylo možné se seznámit s důvody pro nevyplacení části dotace nebo s výsledkem kontroly žádosti o platbu. Žalobce uvádí, že příslušná část informačního systému MS2014+, v níž se nachází žádost o platbu, neobsahuje žádný odkaz na „Přílohy žádosti“. Poukazuje na to, že depeše odeslaná žalovaným dne 26. 8. 2022, kterou žalovaný zřejmě považuje za opatření dle § 14e ZRP, svým obsahem neodpovídá požadavkům uvedeným v Metodickém pokynu MF.
9. K námitce týkající se nesprávného posouzení podání žalobce ze dne 1. 11. 2022 a 2. 12. 2022 žalobce uvádí, že sám žalovaný v napadeném rozhodnutí připustil, že se žalobce s dokumentem obsahujícím informace o důvodech pro nevyplacení části dotace prokazatelně seznámil až při osobním jednání, které proběhlo dne 23. 11. 2022, a uvedl, že námitky žalobce proti výsledku administrativního ověření žádosti o platbu obsaženému v informacích o nevyplacení části dotace byly žalovanému doručeny až dne 9. 12. 2022, tedy po uplynutí 15 dnů ode dne 23. 11. 2022, kdy proběhlo předmětné jednání. Podle názoru žalovaného tedy žalobce lhůtu k podání námitek stanovenou v § 14e odst. 2 ZRP zmeškal.
10. Žalobce však namítá, že jako námitky proti výsledku kontroly žádosti o platbu mohlo být posouzeno již jeho podání ze dne 1. 11. 2022 ve spojení s podáním ze dne 2. 12. 2022, doručeným žalobcem žalovanému téhož dne, jež žalovaný zmiňuje v napadeném rozhodnutí. Těmito podáními dal totiž žalobce písemně najevo (v případě dopisu ze dne 1. 11. 2022 ještě před seznámením s důvody pro nevyplacení dotace) svůj zřejmý nesouhlas s výsledkem veřejnosprávní kontroly, resp. s nevyplacením části dotace. Následné podání, které bylo žalovanému doručeno dne 9. 12. 2022, pak mělo být posouzeno jako doplnění těchto námitek.
11. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě nejprve shrnuje, že je řídicím orgánem operačního programu s názvem „Integrovaný regionální operační program“ (dále také jen „ŘO IROP“). Roli zprostředkujícího subjektu podle dotčených evropských předpisů vykonává Centrum pro regionální rozvoj České republiky.
12. Žalobce zaslal dne 2. 12. 2022 dopis adresovaný řediteli odboru ŘO IROP, ve kterém sděloval zejména skutečnost, že ze strany administrátora, společnosti ABRI, s.r.o., neobdržel

informace týkající se kontroly projektu včetně závěru administrativního ověření ŽoP, dne 9. 12. 2022 potom prostřednictvím datové schránky doručil ŘO IROP a Centru podání nazvané „*Námítky/mimořádný opravný prostředek proti výsledku administrativního ověření ŽoP obsaženému v Informacích o nevyplacení části dotace*“. Centrum toto podání vyhodnotilo jako žádost o prominutí zmeškání lhůty ve smyslu § 41 správního řádu a vyzvalo příjemce k doplnění relevantních podkladů do 10. 1. 2023.

13. K námitce, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyhodnotil, zda byla správním orgánem splněna povinnost dle § 36 odst. 3 správního řádu, žalovaný uvádí, že žalobce byl seznámen se spisem, když se zúčastnil schůzky na Centru dne 23. 11. 2022. Veškerá spisová dokumentace byla navíc seznatelná z informačního systému MS2014+, kam má pověřená osoba žalobce zřízen přístup.
14. K námitce, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nezdůvodnil, proč podání žalobce ze dne 1. 11. 2022 a 2. 12. 2022 nebylo možné vyhodnotit jako námítka proti výsledku kontroly ŽoP, žalovaný uvádí, že žalobce tyto skutečnosti ve svém odvolání/podaném rozkladu nenamítal, proto nebyly rozhodnutím reflektovány. Podání žalobce ze dne 1. 11. 2022 a 2. 12. 2022 neobsahovala formulaci, ze které by bylo patrné, že žalobce nesouhlasí s některou částí kontrolního závěru kontroly ŽoP.
15. K dalším žalobním námitkám žalovaný uvádí, že souhlasí s tvrzením, že společnost ABRI nebyla pro úkony VSK žalobcem zplnomocněna, nesouhlasí však s tvrzením, že kontrola ŽoP je veřejnosprávní kontrolou, protože způsobilost výdajů po podání ŽoP je ověřována formou administrativního ověření, prováděného dle § 3 kontrolního řádu. Jelikož poskytovatel dotace při identifikování nezpůsobilých výdajů před jejich proplacením nepostupuje dle § 7–11 zákona o finanční kontrole, nejedná se o veřejnosprávní kontrolu, a nebyl tedy povinen oznamovat příjemci její zahájení a další úkony.
16. Žalovaný dále poukazuje na to, že ZRP nepředvídá způsob, jakým má být informace o nevyplacení části dotace doručena, ale dle § 17e odst. 2 zákona č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, v platném znění, se pro doručování v této oblasti používá monitorovací systém (zde informační systém MS2014+). Pravidla správního řádu pro doručování se tedy dle názoru žalovaného neuplatní.
17. Žalovaný dále uvádí, že administrativnímu ověření ŽoP předcházela jednak monitorovací návštěva, provedená dle § 3 kontrolního řádu, jejíž výsledek byl žalobci doručen prostřednictvím datové schránky. Dle vyjádření žalobce v dopise ze dne 1. 11. 2022 byl v průběhu monitorovací návštěvy či po jejím skončení informován o možných problémech při schválení požadované výše dotace. Přesto příjemce dle svého tvrzení nadále přenechal vybranému administrátorovi výhradní přístup do informačního systému a o nevyplacení části dotace se dozvěděl v průběhu září. Dne 26. 8. 2022 byla odpovědnému zástupci příjemce, paní J. V., zaslána depeše o schválení ŽoP ve 2. stupni (příloha č. 6 a 7), doručená téhož dne, která mimo výše zjištěných nezpůsobilých výdajů obsahovala rovněž poučení o možnosti podat proti výsledku kontroly ŽoP odůvodněné námítka.
18. Žalovaný dále uvádí, že opatření není konečným rozhodnutím ve smyslu § 65 soudního řádu správního ve věci, neboť zákonodárce do § 14e ZRP přidal úpravu správního řízení o námitkách, které směřují proti opatření, jež ale není rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu. K rozdílu mezi opatřením a rozhodnutím žalovaný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2021, č. j. 5 Afs 347/2020-43. K obsahovým náležitostem opatření žalobce odkazuje na rozsudek NSS ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-48.

19. K žalobcem zmíněné pochybnosti o oprávněnosti uživatele „J. Š.“ žalovaný uvádí, že se jedná o tutéž osobu jako J. V., původním jménem Š.. Tato uživatelka činila od prvního podání žádosti o podporu za příjemce veškeré úkony spojené s administrací žádosti v informačním systému. Skutečnost, že tato příjemcem pověřená osoba příjemce o podstatných skutečnostech neinformovala, nelze dát k tíži žalovaného.
20. K námitce týkající se chybějící přílohy depeše žalovaný uvádí, že v textu depeše je jednoznačně uvedeno, že *„Podrobné zdůvodnění uplatněných sankcí za porušení Podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace a jejich finanční vyjádření je uvedeno v Informaci o nevyplacení části dotace, která je uložena v přílohách Žádosti o platbu v MS2014+“*. Samotná depeše tak nemusí obsahovat přílohu, obsahuje však cestu, kde se daná příloha v monitorovacím systému nachází. Zda se s přílohou příjemce seznámí, je již na jeho vlastní odpovědnosti.
21. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.
22. V replice ze dne 31. 10. 2023 žalobce setrvává na své žalobní argumentaci a polemizuje se závěry žalovaného.
23. Žalovaný v podání ze dne 11. 1. 2024 nadále odmítá tvrzení žalobce a setrvává na závěrech, které přednesl ve svém vyjádření k podané žalobě.
24. Žalovaný v dalším vyjádření ze dne 11. 7. 2025 uvedl, že kontrola žádosti o platbu nebyla vedena v rámci veřejnosprávní kontroly, protože pro přijetí opatření dle § 14e ZRP není nutné provedení veřejnosprávní kontroly, ale postačuje důvodná domněnka porušení pravidel, což dle žalovaného odpovídá metodickým pokynům MF i správní praxi. Dále žalovaný zopakoval své dřívější závěry, že informace o nevyplacení části dotace byla žalobci doručena prostřednictvím informačního systému osobě, která k tomu byla zmocněna.
25. Žalobce se v další replice ze dne 18. 8. 2025 vyjádřil, že předmětné administrativní ověření bylo ve skutečnosti zastřeno veřejnosprávní kontrolou, protože z Obecných pravidel pro žadatele a příjemce Integrovaného regionálního operačního programu IROP, vydání 1.14, platné 1. 3. 2021 do 29. 3. 2023 (dále jen „Obecná pravidla“) neplyne oprávnění přijmout opatření dle § 14e ZRP pouze na základě administrativního ověření, které by předcházelo kontrole ve smyslu kontrolního řádu.

III.

Posouzení žaloby

26. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
27. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
28. Žaloba není důvodná.
29. Při vlastním posouzení žaloby vyšel soud z následující právní úpravy.
30. Podle § 41 odst. 1 správního řádu, *navrácením v předešlý stav se rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit.*

31. Podle § 41 odst. 2 správního řádu, *požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.*
32. V projednávané věci vydalo Ministerstvo pro místní rozvoj dne 20. 3. 2023 usnesení, kterým nevyhovělo žádosti o prominutí zmeškání lhůty pro podání námitek proti výsledku administrativní kontroly závěrečné části žádosti o platbu č. j. MMR-22078/2023-26. Toto se týkalo projektu nazvaného „Rozšíření kapacity služeb – Bohatice“ (reg. č. CZ.06.2.56/0.0/0.0/16_057/0014797) žadatele Denní centrum Žirafa, z.s. Projekt byl podán na základě 51. výzvy IPRÚ Karlovy Vary – SC 2.1 (zřizování nových, rekonstrukce a rozšiřování kapacit stávajících sociálních služeb IV) v rámci Integrovaného regionálního operačního programu. Žalobce proti tomu podal rozklad.
33. Ministr pro místní rozvoj napadeným rozhodnutím zamítl rozklad jako nedůvodný. Uvedl, že žalobce nesplnil podmínky podle § 41 správního řádu – zejména nedoložil závažné objektivní důvody, které by ospravedlňovaly zmeškání lhůty pro podání námitek proti výsledku administrativní kontroly závěrečné žádosti o platbu.
34. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul, že dne 9. 12. 2022 doručil žalobce ŘO IROP a Centru podání nazvané „*Námítky/mimořádný opravný prostředek proti výsledku administrativního ověření ŽoP obsaženému v Informaci o nevyplacení části dotace*“. Centrum toto podání vyhodnotilo jako žádost o prominutí zmeškání lhůty ve smyslu § 41 správního řádu a vyzvalo žalobce k doplnění relevantních podkladů. Dopisem ze dne 10. 1. 2023 žalobce doplnil své předchozí podání s tím, že přislíbil následné dodání znaleckého posudku pro stanovení ceny prací provedených vybraným dodavatelem stavby, který k datu odeslání doplnění nebyl soudní znalkyní vyhotoven. Znalecký posudek zaslal žalobce Centru podáním datovaným dnem 27. 1. 2023. V posudku autorka zmiňuje, že obhlídka stavby proběhla již 20. 3. 2021, z čehož žalovaný dovodil, že k zadání vyhotovení znaleckého posudku ze strany žalobce muselo dojít již před tímto datem.
35. Rozhodnutím I. stupně bylo podání posouzené jako žádost o prominutí zmeškání úkonu dle § 41 správního řádu zamítnuto, a to z důvodu odpovědnosti žalobce za administraci projektu, kdy nelze zohlednit skutečnost, že žalobcem zvolený administrátor projektu neplnil řádně své povinnosti a žalobce sám dobrovolně neměl přístup do informačního systému. Tyto důvody dle názoru správních orgánů nenaplňují stanovené podmínky pro možnost použití § 41 správního řádu, tedy existence skutečností nezávislých na vůli podatele. Nadto žalovaný dodává, že i za situace, kdy by ŘO IROP připustil, že se příjemce skutečně dozvěděl o možnosti podat námítky až na schůzce s Centrem, stejně by nedošlo k dodržení zákonné lhůty pro podání námitek, resp. lhůty pro prominutí zmeškání úkonu dle § 41 odst. 2 správního řádu, protože samotná žádost byla podána až 16. den od konání předmětné schůzky. Žalobce by navíc musel doložit objektivní důvody, vzniklé bez jeho zavinění, které podání námitek již v září 2022 bránily, přičemž za takové důvody nelze považovat nečinnost administrátora.
36. Soud tedy shrnuje, že správní orgány se žalobcovým podáním, které vyhodnotily jako žádost o prominutí zmeškání úkonu dle § 41 správního řádu, věcně zabývaly, zkoumaly, zda byly naplněny důvody pro vyhovění žádosti o prominutí zmeškání úkonu § 41 správního řádu a této žádosti nevyhověly.

37. Soud předně uvádí, že předmětem projednávané věci je žádost o prominutí zmeškání úkonu dle § 41 správního řádu, tj. podání žalobce ze dne 9. 12. 2022 označené jako „*Námítky/mimořádný opravný prostředek proti výsledku administrativního ověření ŽoP obsaženému v Informacích o nevyplacení části dotace*“, ve znění doplnění ze dne 10. 1. 2023 a ze dne 27. 1. 2023.
38. Žalobce v podané žalobě vznáší řadu námitek, které jsou s vymezeným předmětem řízení mimoběžné. Konkrétně namítá, že žalovaný neposoudil dopis žalobce ze dne 1. 11. 2022 a dopis ze dne 2. 12. 2022 jako námítky ve smyslu § 14e odst. 2 ZRP a že následné podání ze dne 9. 12. 2022 mělo být posouzeno jako doplnění těch to námitek. Tyto žalobní body se nikterak netýkají prominutí zmeškání úkonu, a proto se jimi nelze v tomto řízení zabývat.
39. K námitce, že před vydáním usnesení žalovaného nebyla splněna povinnost dle § 36 odst. 3 správního řádu, soud uvádí, že žalobce byl se spisem seznámen na schůzce s Centrem dne 23. 11. 2022, nadto je v projednávané věci spisová dokumentace uložena v informačním systému MS2014+, do kterého má pověřená osoba žalobce zřízený přístup. K tomu soud dodává, že doručování prostřednictvím tohoto systému je v souladu s dotačními podmínkami, které v části IV bodě 1 stanoví, že „*rozhodnutí s Podmínkami je vyhotoveno v elektronické podobě, uložené v informačním systému MS2014+.*“. Z toho lze dovodit, že informační systém MS2014+ byl, pokud jde o dokumenty týkající se dotace, hlavním komunikačním kanálem mezi žalobcem a správními orgány.
40. Pokud žalobce namítá, že společnost ABRI nebyla oprávněna k zastoupení žalobce při veřejnosprávní kontrole, pak mezi stranami není sporné, že postup dle § 14e odst. 1 ZRP nevyžaduje při ověření plnění povinností či dotačních podmínek bezpodmínečně provedení veřejnosprávní kontroly. Sporné je, zda v této konkrétní věci byla provedena veřejnosprávní kontrola, potažmo zda bylo žalobci řádně doručováno, bylo-li mu doručováno pomocí depeše v informačním systému.
41. Žalobce v této souvislosti uvádí, že Centrem provedené administrativní ověření bylo zastřenou veřejnosprávní kontrolou, to opírá jednak o to, že administrativní ověření trvalo od 23. 12. 2020 až do 26. 8. 2022, dále o to, že Obecná pravidla jsou koncipována tak, že se na administrativní ověření vztahuje § 3 kontrolního řádu, resp. že postup dle § 14e ZRP lze přijmout pouze na základě vlastní kontroly. Tou musí být dle žalobce veřejnosprávní kontrola.
42. Soud konstatuje, že byť byla délka administrativního ověření žádosti značná, pouze na tomto základě nelze přijmout závěr, že se jednalo o zastřenou veřejnosprávní kontrolu. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2024, č. j. 11 A 26/2024-75, vyplývá totiž jednak závěr, že veřejnosprávní kontrola je pouze jednou z možností, jak zjistit skutečný stav posuzované věci, a jednak že administrativní ověření může trvat i významnou dobu (v hraničním případě i několik let).
43. Obecná pravidla v bodu 22.2.1 uvádějí, že administrativní ověření se řídí § 3 kontrolního řádu. Z toho však nelze usuzovat, že by každé administrativní ověření podléhalo plně procesu dle kontrolního řádu. Ustanovení § 3 kontrolního řádu upravuje postupy předcházející vlastní kontrole – například přípustnost některých kontrolních úkonů před zahájením kontroly –, avšak nevyžaduje, aby každé administrativní ověření samo představovalo kontrolu ve smyslu kontrolního řádu. Obecná pravidla tedy chápou administrativní ověření jako předstupeň kontroly, nikoli jako vlastní kontrolu. Odvolání žalobce na bod 17.1 Obecných pravidel, podle něhož Centrum může přistoupit k postupu

dle § 14e ZRP na základě vlastních kontrol nebo kontrol jiných orgánů, neimplikuje, že Obecná pravidla odkazují výhradně na kontrolu dle kontrolního řádu – pojem „kontrola“ je v pravidlech použit v širším smyslu. Žalobce v této souvislosti tudíž pouze vytrhává používaný pojem z kontextu.

44. V řešené věci je přitom zřejmé, že Centrem provedené administrativní ověření nebylo kontrolou ve smyslu kontrolního řádu, a to jak ve formálním, tak materiálním smyslu. Formálně absentovalo úřední oznámení o zahájení kontroly dle § 5 odst. 2 kontrolního řádu nebo protokol o kontrole dle § 12 kontrolního řádu. Z písemnosti Informace o nevyplacení části dotace dále vyplývá, že Centrum při kontrole splnění podmínek vycházelo pouze z údajů, které mu byly dodány samotným žalobcem v předložených písemnostech a dokumentaci (tj. především z písemností Žádost o platbu a Zpráva o realizaci, žalobcem dodané fotodokumentace, a dokumentace žalobcových smluvních vztahů, popř. faktur). Protože Centrum vycházelo pouze z vlastních materiálů dodaných žalobcem a neopatřovalo si žádné podklady v rámci vlastní vyhledávací činnosti, není splněna materiální podmínka kontroly ve smyslu kontrolního řádu. Pokud by se mělo jednat o kontrolu ve smyslu kontrolního řádu, pak by bylo kontrolou dle kontrolního řádu v zásadě jakékoliv obstarávání si podkladů pro vydání konečného rozhodnutí. Jelikož se nejednalo o kontrolu ve smyslu kontrolního řádu, nemohlo se konsekventně tomu ani jednat o veřejnosprávní kontrolu ve smyslu zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole).
45. Soud dospěl k závěru, že kontrola provedená u žalobce spadala do běžných úkonů potřebných k získání podkladů pro vydání konečného rozhodnutí v rámci dotačního řízení. Komunikace s kontrolními orgány byla v rámci zmocnění, které žalobce udělil společnosti ABRI podle plné moci ze dne 20. 6. 2020 a podle příkazní smlouvy ze dne 10. 12. 2020. Toto zmocnění pokrývalo úkony, na které nyní žalobce poukazuje. Nelze tedy souhlasit s tvrzením, že žalovaný doručil žalobci výsledek kontroly a informaci o nevyplacení části dotace nevhodným způsobem, v rozporu s § 14e odst. 2 ZRP. Příslušná depeše byla žalobci doručena prostřednictvím informačního systému v souladu s § 17e odst. 2 písm. d) ve spojení s odst. 4 zákona č. 248/2000 Sb. Doručení depeše s Informací o nevyplacení části dotace proběhlo dne 26. 8. 2022, od tohoto okamžiku tedy začala plynout lhůta pro podání námitek podle § 14e odst. 2 ZRP.
46. S tím souvisí také žalobní námitka, ve které žalobce zpochybňuje, že by J. Š., která se seznámila s obsahem předmětné depeše, byla osobou pověřenou. Dle plné moci ze dne 20. 6. 2020, byla pověřenou zástupkyní společnosti ABRI Bc. J. V., nar. X, bytem X. Soud z živnostenského rejstříku ověřil, že dřívější příjmení jmenované J. V., je Š. Jedná se tedy o tutéž osobu, jejíž profil v informačním systému je zřejmě veden pod původním příjmením. Námitka tak nemůže být důvodná.
47. Pokud jde o samotné podmínky pro aplikaci institutu prominutí zmeškání lhůty, dospěl NSS ve svém rozsudku ze dne 17. 2. 2015, č. j. 7 Azs 13/2015-28, k závěru, že závažné důvody, které představují překážku, jež bránila účastníkovi řízení učinit zmeškaný úkon, musí být objektivní povahy, přičemž závažnost těchto důvodů se posuzuje vždy podle okolností konkrétního případu. V tomto rozsudku také NSS uvedl, že *„pro aplikaci institutu prominutí zmeškání úkonu však musí být splněny všechny zákonné podmínky. První podmínkou je, že žádost musí být učiněna do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit (§ 41 odst. 2 věta první správního řádu). Za takovou překážku lze přitom považovat pouze existenci ‚závažného důvodu‘ (§ 41 odst. 4 správního řádu). Další podmínkou pak je, že s*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

požadáním je třeba spojit zmeškaný úkon (§ 41 odst. 2 věta první správního řádu).“. Obdobně také rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2016, č. j. 8 Azs 57/2016-36.

48. Žalovaný na str. 3 napadeného rozhodnutí vyjádřil souhlas se správním orgánem I. stupně, který žádost o prominutí zmeškání úkonu zamítl zejména z důvodu odpovědnosti příjemce za administraci projektu, kdy nelze zohlednit skutečnost, že příjemcem zvolený administrátor neplnil řádně své povinnosti a že příjemce sám dobrovolně neměl přístup do informačního systému. Tyto důvody dle správních orgánů nenaplňují stanovené podmínky pro možnost užití § 41 správního řádu, tedy existenci skutečností nezávislých na vůli podatele. Soud se s tímto závěrem ztotožňuje.
49. V této souvislosti je třeba uvést, že žalobcova podání ze dne 1. 11. 2022 a 2. 12. 2022 nesplňovala ani základní požadavky na alespoň obecné, stručné, avšak srozumitelné a jednoznačné vymezení skutkových a právních důvodů tvrzené nezákonnosti či procesních vad správního aktu. Z jejich obsahu nebylo zřejmé, v jaké části a z jakého hlediska by se měl správní orgán věci zabývat. Žalobce v těchto podáních nijak nezformuloval svůj konkrétní procesní úkon – například námitky dle § 14e odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech či návrh na navrácení v předešlý stav. Namísto toho žalobce pouze vyjádřil negativní hodnocení postupu dosavadní administrátorky projektu, společnosti ABRI, a obecný nesouhlas s krácením dotace. Takto obecně formulované podání však nelze považovat za konkrétní procesní návrh ve smyslu správního řádu. Takový návrh žalobce učinil až dne 9. 12. 2022, čímž by nicméně nedodržel zákonnou lhůtu – a to ani v případě, že by se vycházelo z předpokladu, že byl s důvody nevyplacení dotace seznámen až při osobním jednání dne 23. 11. 2022 (otázka doručování bude níže rozebrána podrobněji).
50. Žalobce tak v dané věci nepostupoval v souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, což však nelze přičítat k tíži žalovanému.
51. Žalovaný také zhodnotil, že na výše uvedeném nic nemění ani smluvní vztah s administrátorem projektu a zhotovitelem projektu. Uzavřel, že žalobce neuvedl, proč došlo ke zmeškání lhůty pro podání námitek proti výsledku administrativní kontroly.
52. NSS ve svém rozsudku ze dne 17. 2. 2015, č. j. 7 Azs 13/2015-28, uvedl, že *„tyto závažné důvody, které představují překážku, která bránila účastníkovi řízení učinit zmeškaný úkon, musí být objektivní povahy ... Mezi tyto důvody nepochybně může patřit nepříznivý zdravotní stav účastníka řízení. I tento důvod, jako ostatně každý jiný, však může vést k prominutí zmeškání jen tehdy, pokud brání v učinění úkonu“.* Lze tedy konstatovat, že aby bylo možné přistoupit k aplikaci institutu prominutí lhůty dle § 41 správního řádu, musel by existovat závažný důvod (např. nepříznivý zdravotní stav nebo jiný obdobně závažný důvod), který by žalobci bránil učinit zmeškaný úkon (podat námitky proti výsledku kontroly žádosti o platbu). Žalobce nicméně v žádném ze svých podání netvrdil a neosvědčil žádný závažný důvod nezávislý na jeho vůli, který by mu v podání námitek ve lhůtě bránil. Soud zde souhlasí s názorem žalovaného, podle něhož za závažný důvod nezávislý na vůli žalobce zcela jistě nelze považovat liknavost administrátora projektu, se kterým měl žalobce soukromoprávní vztah.
53. Soud závěrem shrnuje, že žalovaný se splněním uvedených podmínek v napadeném rozhodnutí zabýval a lze souhlasit s jeho závěrem, že v projednávaném případě splněny nebyly, neboť základním argumentem žalobce je, že mu správcovská firma ABRI řádně nepředala informace. To však zjevně nelze považovat za závažný důvod pro zmeškání úkonu, když vztah mezi žalobcem a společností ABRI je čistě soukromoprávní povahy a

nemůže mít v projednávaném řízení žádný vliv. Jinými slovy, žalobce se soukromoprávní odpovědnosti společnosti ABRI má domáhat vůči této společnosti a nemůže ji uplatňovat u žalovaného jako důvod pro navrácení v předešlý stav, resp. prominutí zmeškání úkonu.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

54. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
55. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení má nárok na náhradu nákladů řízení ten účastník, který ve věci dosáhl plného úspěchu, a to proti účastníkovi, který úspěch nedosáhl. V této věci byl úspěšný žalovaný, avšak v řízení mu nevznikly žádné náklady nad rámec běžné činnosti. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost, jen je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu [§ 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s.].

V takovém případě je třeba kasační stížnost podat ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. října 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.